

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Corespondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refuză. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Seliște.

Festivitățile împreunate cu sfințirea edificiului școlar, care a fost radical adaptat, renovat și augmentat, au scos în relief în cercuri largi această comună, altcum atât de cunoscută pretutindenea. Actul sfințirii l'a condus însuși I. P. S. Sa arhiepiscopul și metropolitul nostru Ioan, cu asistență mai mare.

Profităm și noi de acest privilegiu de a aprecia în scurte cuvinte Seliștea și pe poporul ei.

Aceia, cari în 1898 au luat parte la parastasul iubilar pentru sufletul nemuritoriului metropolit Șaguna, — a cărui memorie scumpă, precum pretutindenea așa, și mai ales în această comună fruntașă am aflat-o păstrată cu sfințenie, — aceia își vor aduce bine aminte, că acolo cel mai adânc cugetător bărbat al nostru, dl Alexandru Mocsonyi, a statorit, a fixat în cuvinte înțelepte evangelia nemului românesc, zicând: că „*spiritul creștinismului ortodox, contopit cu spiritul anticiei culturale române, această sintesă psihică*”, acest amaestec, „*constitue*”, cuintesența, „*geniul*”, simburile „*Românismului*”. „*Astfel biserica națională este o parte integrantă indisolubilă a poporului român; și deci nu-i mirare dacă biserica română și poporul român, de când sunt, una simt*”.

Cuvinte de aur, cuvinte pline de farmec pentru noi, sunt acestea.

Dară vor cugeta unii: Ce are a face parastasul de la Reșinari, întemplat înainte cu 5 ani, cu festivitățile școlare de la Seliște?

Iată ce!

După părerea noastră, pe carea — dacă nu toți — de sigur foarte mulți o acceptază, nu există pe întreg rotogolul pământului românesc o comună, în carea acest evangeliu se aște a mai armonică și mai puternică *intrupare*, și încă o intrupare, nu întemplantore, ci rezultată din convingerea, că așa este bine, și așa *trebuie* să fie.

Aprópe tot ce se face în Seliște — și mulțamită Domnului, în timpul din urmă se face mult, — ori-care ar fi proveniența mijloacelor din cari se face, poartă timbru românesc, timbru bisericesc ortodox.

Nu încapă în cadrele acestui articol, ca scormind colbul de pe filele trecutului — să enumerăm fapte și dovești pentru ilustrarea și întărirea afirmațiunii de mai sus: începând cu luptele pline de abnegațiune pentru apărarea legii și a credinței strămoșești, din cari lupte chiar și babele cele mai slabe nu s'au retras, și continuând cu înșirarea tuturor instituțiilor câte s'au întemeiat aici în cursul vremilor, și cu înșirarea laudabilelor născuțe și pregătiri pentru a mai crea și în viitoriu instituțiuni de cultură și de umanitarism, fără de cari un popor cu pretenții la un viitoriu mai frumos nu pôte fi. Toți oratorii festivi ai zilei, domnii Dr. N. Comșa, medic, Dumitru Lăpădat director, și Dr. Ioan Stroia, au reimprespătat mai multe momente însemnate din trecutul comunei. Atât acestia, cât și alți fii vrednici, eșiți din poporul acestei comunei, reimprespătează cu toate ocaziunile atât cu graiul cât și în scris,

faptele laudabile ale trecutului, ca astfel fiii și urmașii, din vrednicia înaintașilor, a părinților și a strămoșilor lor, să se inspire a continua cu aceeași vrednicie de-a pași tot mai cu curaj înaintea pe calea bună, ce duce la progres.

Dar', abstrăgând de la trecut, toți câți au ocaziunea a cerceta Seliștea, primesc impresiunea hărniciei poporului și a conducătorilor ei. Pe baza rezultatelor, pe cari le vedem cu ochii, constatăm și noi, ce au constat sute de inși, că Seliștea cu toate ale ei este mândria noastră, ca Români, este mândria noastră, ca ortodoxi.

Dar' să ne închipuim, ce durere nu ne-ar cuprinde pe toți, când ni-ar fi dat a ajunge nefericirea, ca și Seliștenii — biruiți de greutatea timpurilor vitrege — să nu mai pótă continua activitatea lor sub influința tradițiunilor mărețe?

Unde ar mai fi atunci pentru cei istoviți de greul traiului și de năduful luptelor vieții aceea oasă verde și recoritore, în carea să aște nu numai recrearea atât de necesară și binefăcătoare, ci din a cărei atmosferă sănătoasă să inspire și duh nou pentru viitoriu?

Unde ar găsi atâpa străini acel loc atât de potrivit, pentru a ne cunoște și prin acesta a ne și iubi poporul, limba, portul și toate ale lui?

Unde ar fi acel margăritar prețios și strălucitoriu din salba comunelor noastre, cu care toți și la toate ocaziunile ne fălim?

Pentru încunjurarea acelei eventualități, de carea Dumnezeu să ne ferescă — noi nu punem la inima Seliștenilor aceea, ca și pe viitoriu să continue a fi cei mai buni patrioți, români și ortodoxi, căci n'au lipsă de îndemn aceia, cari înșiși sunt un isvor bogat de asemenea sentimente; ci punem la inima vrednicilor conducători ai comunei, ca în nemarginita lor dragoste, ce o au pentru înaintarea ei, — pe lângă cultivarea virtuților amintite, cari sunt de ordine mai înaltă, să caute cât mai mult a feri poporul de toate acele cauze și rele sociale, cari pot să mijlocescă decadența lui *materială, fizică și morală*; căci aceste trei momente formeză stâlpii tăriei din temelie existenței unui popor, fără de cari toate celelalte ușor se prăbușesc.

Avem speranța, că acești conducători, — înt're cari aflăm bărbați eminenți și însufleșiți ca și Dr. Nicolae Comșa, Dr. Petru Dragits, Dr. Ioan Stroia, Nicolae Hențiu, Dumitru Lăpădat etc., cari și până acuma au dat splendide dovești de dragoste, zel și pricepere, când e vorba de munca pentru progresul acestei comunei, — vor și face și în acesta privință și pe viitoriu tot ce este omenește posibil.

Le poftim deci în toate direcțiunile cel mai splendid succes, căci nutrim via dorință, că precum în trecut așa și în viitoriu Seliștea, cu toți înaintea stătătorii și fruntașii ei, . . .
cu toți învățătorii ei, . . .
cu clerul ei, . . .
cu industriașii, neguțătorii și arândușii ei, . . .
cu întreg poporul ei, . . .
cu limba și portul și cu toate ale lui, . . .
și mai presus de toate cu tăria sentimentelor patriotice, naționale și religioase, . . .

să fie mândria noastră românească, mândria noastră ortodoxă, mergând pururea în fruntea tuturor sub oblăduirea sigură a școlii confesionale române și a bisericii ortodoxe, cari sunt ochii luminați ai poporului român.

Miron.

Despre decursul acestor festivități publicăm în cele următoare raport special:

Seliște, 9/22 Novembre 1903.

Cu cea mai desăvârșită satisfacție sufletescă și stăpănit de cea mai înaltă mândrie națională publicăm raportul amănunțit despre sărbările aranjate în jurul sfințirii noului edificiu școlar din fruntașa noastră comună Seliște. Înălțătoare, fermecătoare, dar' mai pe sus de toate românești în înțelesul cel mai strict al cuvântului au fost aceste sărbări!

Seliștenii au dovedit și de astădată pe deplin justificată aserțiunea făcută de unul dintr' cei mai distinși bărbați de ai nostri cu ocaziunea ținerii adunării generale a „Societății pentru fond de teatru român”, că adevă: „cine va voi să se aștepe din isvorul dător de simț național, de dragoste și alipire către legea și limba strămoșescă, aici în Seliște să vină”.

Esclența Sa metropolitul Ioan apropiind după merit faptele seliștenilor nostri n'a pregetat, ci la invitarea comitetului parochial cu drag a binevoit a merge la Seliște, însoțit de o distinsă suită, ca însuși să săvârșescă actul sfințirii, ca astfel și prin prezență Esclenței Sale să ridice și mai mult nimbul sărbătoreț al acestui act.

Accentuate aceste, lăsăm să urmeze raportul amănunțit.

Insufleșirea cea mare cu care s'a hotărât anul trecut zidirea mărețului edificiu școlar, dragostea cu care a fost întemplat apelul pentru daruri benevole al comitetului parochial, și statornicia și alipirea manifestată față de școlă a îndemnat pe comitetul parochial și corpul învățătoresc, ca actualii sfințirii școlii să-i pregătescă o înfățișare dintr' cele mai sărbătorești. În înfățișarea această sărbătorească a fost desvilit și împraștiat pretutindenea simburile educativ al culturii inimei, simțul de recunoștință și simțul de jertfă pentru tot ce e nobil, uman și românesc. Astfel serbarea sfințirii școlii din Seliște, a luat pe lângă nimbul sărbătoreț și un caracter educativ.

În preseră, Vineri, s'a oficiat în biserica „Mare” litie în firul căreia s'a pomenit numele tuturor donatorilor școlii.

Sâmbătă, ziua sfințirii, la finea liturgiei dl Dr. N. Comșa a cetit frumoasă și instructivă lucrare ocașională a zelosului fiu al acestei comunei, Ioan Lupăș, student în filosofie, care neputând participa în persoană, a trimis lucrarea amintită, carea a fost cu drag ascultată de numărul public present în biserică. — (O vom publica în nrii proximi).

Primirea Metropolitului.

Vestea, că Esclența Sa vine să săvârșescă actul sfințirii, a fost primită cu mare bucurie și satisfacție. Spre întemplinare au eșit la gară dl protopresbiter Dr. Ioan Stroia, însoțit de presidentul comitetului parochial Dr. Nico-

lae Comșa, de directorul școlar Dumitru Lăpădat, de membrii epitropiei, ear' din partea administrației politice dl primpretor Petru Drăgits, și membrii primăriei comunale.

Dl protopresbiter bineventeză cu următoarele cuvinte pe Esclenția Sa.

Esclența Vostră!

Preonorați și stimați oșpeți!

Este o însușire înăscută omenilor, ca la zile mari, la sărbători, la festivități deosebite, când inima le saltă de bucurie, să vadă în jurul lor pe toți iubii lor, ca împreună să se bucure, împreună să se veselescă. Pentru-că, bucuria împărțită este dublu simțită. Zi de deosebită bucurie, zi deosebită festivă are parochia noastră Seliște azi, când cu ajutorul lui Dumnezeu a ajuns să 'și sfințescă școlă sa, ridicată cu mari jertfe, dar' cu și mai mare entusiasm și drag. Ca bucuria noastră desăvârșită să fie, chiamat'am tot ce iubim, în mijlocul nostru.

Inimile noastre devotate s'au îndreptat în prima linie către capul și părintele nostru sufletesc, dorind a'l vedea în mijlocul nostru la această serbare, ca prin binecuvântarea Sa înaltă arhierescă să încoroneze munca adusă pe altariul culturii noastre bisericesti culturale. Esclența Vostră în iubirea caracteristică părinților buni, ținând semă de ferbinta noastră dorință ați venit în mijlocul nostru spre a sfinți însuși odorul nostru. Pentru acest sacrificiu, pentru această dragoste părintescă îndoit ne simțim îndemnați a Vă exprima simțimintele de supunere și iubire fiescă, ce vi-o păstrăm. Rugând pe Tatăl cel ceresc să vă lungescă firul vieții, ca încă mulți ani să conduceți naia bisericii noastre spre fericirea poporului credincios, în numele comitetului parochial și al organelor administrative comunale și pretoriale ale acestei comunei reprezentate aici Vă zic un „Bine ați venit” pe teritoriul acestei parochii. Să trăiți Esclența Vostră la mulți ani. Să trăiescă.

Intreite urări de „trăiescă” acoperiră vorbirea dlui protopresbiter, la care Esclența Sa prin cuvinte adevărat părintești mulțamește pentru primirea și ovațiunile ce i-se fac, accentuând, că cu drag vine în mijlocul fiilor săi din această comună, pe cari fi numără într' cei mai vrednici fii ai săi.

În timpul acesta în comună e o vie mișcare. Spațiosul loc dinaintea pompșelor case protopopești este îndesuit de public, inteligință și popor. Tinerimea școlară se înșiră în un lung spalier pe ambele părți ale stradei; ear' lângă porța triumfală ridicată la casa protopopească, purtând inscripția: „bine a-ți venit”, e postat corul tinerimei școlare. Ordinea o susține „Reuniunea pompierilor voluntari”.

Sunetul clopotelor de la cele trei biserici vestesc că înaltul oșpe se apropie de comună. Publicul așteptă cu orecare nerăbdare, mai ales mulțimea de familii seliștene așezate prin diferite părți ale patriei și ale României, cari au venit anume pentru acest privilegiu și cari n'au avut încă norocirea a cunoște pe Capul bisericii noastre.

Lungul șir de trăsuri se zărește în piață. Câteva secunde liniște ca în miez de noapte. Deodată din capătul lungului spalier de elevi se aud voci în un îngeresc de „să trăiescă”. Valuri de tonuri de aceste se pornesc, cari se sfirșesc în furtunose ovațiuni făcute de numărul public adunat înaintea casei protopresbiterale.

Escelența Sa descăleacă din trăsura cu patru cai, și binecuvântând în dreapta și în stânga, într-o ovațiune generale întră cu distinsa Sa suită în casa protopopescă, unde e întâmpinat și primit grațios de către amabila doamnă protopopescă Veturia Dr. Stroia.

În suita Esc. Sale am observat pe dñii asesori consistoriali Nicolae Ivan și Dr. Miron E. Cristea, Farlenie Cosma, Dr. Liviu Lemenyi, dl secretariu consistorial Dr. G. Proca, dl referent școlar Lazar Tritean și diaconul Câmpăean, apoi dintr-o oșpeți pe dñii Dr. Diaconovich, Dr. V. Bologa, Dr. Tiberiu Bredicean, profesorii germani: Martin Schuster și Albrich, asesorul scaunului orfanal comitatens Ioan Henteș, inginerul Schussnig, adv. Dr. Borcia, mai mulți funcționari de poziție înaltă: profesori, judecători, etc. din Rîmnicul Vâlcea, fruntașii comunelor din jur și încă mulți, mulți alții.

Actul sfințirii.

După o scurtă pauză la orele 10^{1/2} din biserica „Mare“ în sunetul clopotelor pornesc îmbrăcați în haine bisericesti preoții destinați a celebra serviciul divin: dñii asesori consistoriali Nicolae Ivan, Dr. Miron E. Cristea, protopresbiterul Dr. Ioan Stroia, preoții Petru Juga senior, Ioan Popa, Alexandru Borcea, Ioan Iosof, Iacob Stefla și diaconul Dimitrie Câmpăean însoțiți de întreg numărul public la casa protopopescă spre a aduce pe I. P. Sa. De aici în sunetul cântecelor corale ale corului elevilor I. P. S. Sa a fost condus în biserică și îmbrăcat în ornatele arhieresti.

Caprițioasa vreme de toamnă în acest restimp se schimbă, devenind cât se poate de nesuferită. Sufla un vânt subțirel, ce străbate și prin cele mai grose și calde haine și cernea o ploie rece. Se renunțase de a se mai săvârși sfințirea apei în curtea școlii în fața mărețului edificiu. Tinerimea școlară și mai ales marea mulțime de popor ce nu mai putea străbate în biserică se întristeză, vedând că nu mai au norocire a vedea servind și a auzi cuvintele dulci părintești ale I. P. S. Sale. „Cu post și rugăciune am așteptat ziua de azi“ — grația o femeie girbovită de povara anilor ce i suporta, cătră o alta asemenea ei, rezimând ambele un vechiu stêlp din cimiter — se mă ating de hainele Sfinției Sale, se mă blagoslovescă și apoi mângăiată se rostesc: „Acum slobozește... Plângiau amândouă...!“

Ușile bisericii se deschid, corul elevilor iasă cântând tropariul zilei, după ei fruntașii comunei purtând praporii, preoții oficanți; I. P. S. Sa sub noul baldachin, purtat de ctitorii bisericii și apoi mulțimea de popor. I. P. Sa a nume, vedând aglomerația cea mare de public adunat în biserică și spunându-i-se că în curtea școlii afară de tinerimea școlară mai sunt încă sute de poporeni, ne luând în socotință timpul nefavorabil, a ordonat săvârșirea apei totuși în curtea școlii, spre a pute fi de față tot publicul. Iși poate explica ori-și-cine bucuria cea mare ce a produs acest fapt la poporul de afară și special în inimile celor două bătrâne, cari girbovite de a anilor mulțime, rezimau un vechiu stêlp....

Înainte principalei fațade a noului edificiu școlar, pe care auriu strălucește inscripția: „Școla română greco-orient.“, e ridicat un larg podiu îmbrăcat în verdăță de brad. În fundul acestuia se așază purtătorii praporilor și al stêgului școlar, la mijloc în jurul unei mese preoții cari servesc, ear' în fruntea mesei I. P. S. Sa sub baldachin. Fermecător tablou!

În stânga sunt postați în șiruri dese elevii și elevele școlii, în dreapta mulțimea de dame, în front numeroși oșpeți și fruntașii comunei, ear' la spațele tuturor acestora marea de public. Vântul rece și cernitul nourilor n'au nici o putere asupra publicului, care

cuprins de evlavie și de sfințenia momentului nu simte nimic altceva, de cât mângăierea și fericirea sufletescă ce treptat-treptat se sădește în inimă în fie-care moment în grad tot mai mare.

Serviciul sfințirii apei e săvârșit. O frumoasă și pătrunzătoare rugăciune ocațională, cu glas înalt, blând și evlavios e cetită de I. P. S. Sa.

Publicul e adânc emoționat. I. P. S. Sa pășește în frontul podiului și mâncând de la cuvintele psalmistului: „De nu va zidi Domnul casa bunătăților, înzadar ne ostănim“, rostește o mărătă și de toți înțelșă predică ocațională. Escelența Sa vorbește ca din carte. Tonul dulce, limbajul popular, stilul presărat cu pilde din viața de toate zilele și cu maxime din sfânta Scriptură, te răpește deja de la început. Acesta face apoi, ca sfaturile și învățăturile ce le dă I. P. Sa cu astfel de ocațiuni, nu numai că sunt ascultate cu plăcere și interes, dar' se creștăză adânc în inimile și mințile ascultătorilor, și totdeuna, mai de timpuriu sau mai târziu și arată prin fapte efectul lor. Chiar și însuflețirea cea mare cu care s'a hotărât și s'a zidit acest nou edificiu școlar este a se mulțămii în parte cuvintelor, sfaturilor și învățăturilor ce le-a rostit și dat I. P. S. Sa în predica ocațională, ținută în anul 1900 cu privilegiul visitațiunii canonice de atunci.

Subiectul actualei vorbiri a fost că a arătat și dovedit cu temeinicie lupta pentru esistență ce a decurs și decurge într-o singuratică și popor. Arma biruitoare în această luptă a fost și este știința, câștigată în școle și perfecționată cu învățăturile bisericii. Arată că totă bogăția, toate rangurile și totă stima și vaza ce și-le câștigă omenimea în lumea această, sunt trecătoare, fie încă în decursul vieții, fie la grôpă, numai faptele cele bune sunt vecinice, sunt statornice și trec și dincolo de grôpă primind proprietariul lor prețioasă răsplătă la judecata de veci.

Laudă cu cuvinte entusiaste și calde pe poporeni acestei comune, cari și în trecut și și în prezent au adus frumoșe și mari jertfe întru mărirea bisericii și școlii lor. Constată cu bucurie, că și cei-ce afacerile îi silesc a și părăsi comuna, așezându-se în alte părți ale țerei și în străinătate, nu și uită de comuna lor natală, și când cere trebuința și deschid și inimile și pungile pentru a veni în ajutorul celor rămași la vatra părintescă. Îndemnă pe fiii comunei, ca pretutindenea pe unde vor străbate să și țină de sfântă datorință a sădi în sufletul tuturor simțul de jertfă, de iubire și alpire față de limba și legea strămoșescă, aceste prețioșe simțuri, cari cu bucurie constată că s'au sădit și sădesc în belșug în școlă și societatea de aici.

Vorbirea a fost așa zicând sorbită. Marea de public a rămas emoționată și cu ochi scâlțați în lacrimi de mângăiere și fericire, și la sfârșitul vorbirii a izbucnit în furtunose ovațiuni.

I. P. Sa, trecând apoi prin șirurile deschise în public, l' stropește, în dreapta și stânga cu apă sfințită; întră apoi prin toate odăile noului edificiu școlar — vre-o 12 la număr — botezându-le și pe acestea. Se reîntorce apoi în biserică, unde este desbrăcat cu ceremonialul obicinuit.

(Va urma).

Din dietă. La ordinea zilei în dieta ungară e încă tot proiectul despre contingentul de recruți. Pe lângă acesta, în ședința de Sâmbătă înainte de intrarea în ordinea de zi a răspuns ministrul-preșident Tisza la reflecțiunile lui Körber, făcute în ședința de Vineri a dietei austriece, în ședința de Luni ministrul de comerț Hieronymi a prezentat proiect de lege pentru indemnizarea guvernului de a intra în tractări cu guvernul italian pentru regularizarea cestiunilor comerciale italo-ungare și fără tarif vamal nou (art. de lege XXX din 1899). În aceeași ședința a fost prezentat rescriptul regal prin care delegațiunile sunt convocate pe 15 Decembrie.

Cerța ministrilor.

În ședința de Vineri a dietei austriece ministrul-preșident Körber reflectând la discursul ministrului-preșident Tisza, prin care în ședința de Mercuri respinsese „ingerința“ colegului său austriac în afacerile Ungariei, și-a susținut într-o toate zise în discursul cestionat, exprimându-și mirarea, că dieta ungară și ministrul-preșident ungar au interpretat în acel discurs ingerință în afacerile interne ale Ungariei, cât timp enunțările lui s'au referit la afacerile comune ale monarhiei, și accentuând de nou, că „modificarea legilor transacției numai în acel cas are înțeles practic, dacă acelea și în Austria vor fi modificate“ și că „basa pe care el stă formeză pedecă de năfăvins, când trebuie să pună zăgaz unor aspirațiuni unilaterale“.

Ansă la aceste reflecțiuni a dat interpe-larea deputatului Lueger, primarul Vienei.

Acestor reflecțiuni a răspuns ministrul-preșident Tisza în ședința de Sâmbătă. Unicul punct de mănecare corect e, că noi nu ne pretăm la explicarea dreptului public austriac — a zis contele Tisza, — de altă parte însă, în ceea ce privește dreptul public ungar nouă ne vindecăm dreptul exclusiv, de a interpreta acest drept în sensul legilor un-gare. Pot asigura on. casă, că numai până atunci rămân la acest loc, până când în calea validității practice a acestui punct de mănecare nu se vor pune pedeci.

Răspunsul a fost primit cu aprobări generale din partea dietei întregi.

Sfințirea bisericii din Jimbor.

Merchiașa, la 20 Nov. 1903.

Adânc s'au încrestat în viața culturală a tractului Cohalm zilele de 14 și 15 Novembre n., și se nu zic de aur, dar' de sigur cu de argint slove s'au înscris în cârticea culturală a acestui tract evenimentele desfășurate în trecutul recent.

Însuflețirea curată a născut drăgălașa biserică din Jimbor și aceeași însuflețire a dat'o usului public. E aproape de necredut, cu ce viteză și-a făcut apariția biserică această, căci pe câtă vreme abia în 12 Iunie s'a pus piatra fundamentală, deja în 15 Novembre s'a terminat și sfințirea ei.

Sâmbătă, în 14 Nov. n. la orele 12^{1/2} din zi a sosit cu trenul accelerat în gara Homorod dl Mateiu Voileanu, asesor consistorial ca mandatar al Escelenței Sale Înaltpreasfințitului arhiepiscop și metropolit al nostru Ioan. În gară a fost întâmpinat de parochul Ioan Berca, parochul Mateiașului Ioan Brotea, Ioan Vătășan paroch în Archita, capelanul protopopesc Ioan Berca, părințele Sofron Roșca din Ungra, fiul comunei Jimbor dl Avram Voicu, împreună cu popor din jur.

În numele credincioșilor din Jimbor e binevențat dl mandatar din partea parochului Ioan Berca. Domnia Sa răspunde în termeni calzi și apoi ia loc împreună cu părințele Berca în prima trăsură cu patru cai. Ceilalți oșpeți urmăză 'n alte trăsuri.

Sosiți în comuna Homorod, în fața casei comunale i-s'a făcut dlui mandatar o plăcută surprisă prin faptul că era așteptat de un sin-patic banderiu de călăreți în frunte cu rigor. În drept Aurel Paul Bănuțiu, care în numele tinerimei din Merchiașa și Jimbor îi adresază următoarele cuvinte:

Mult onorate dle mandatar!

Permiteți-mi să fiu întreprietul sentimentelor tinerimei din Merchiașa și Jimbor, care prin rostul meu dă expresiune bucuriei ce simt în momentul când are rara norocire de a vă pute zice un „bine ați venit!“

Tinerimea română, fie ea de ori-ce categorie, în codul culturai și priceperii ei a știut face totdeuna us de momentele solemne și astfel a și manifesta sentimentele omagiale față de meritații noștri bărbați.

Primiți, Vă rog, dle mandatar, acest mic prinos de sinceră dragoste și năfărit devotament.

Trăiți la mulți ani!

Un „trăiască“ general și puternic a răsunat, dl mandatar a mulțămii din inimă pentru frumoșă manifestație, — și am urmat drumul spre Merchiașa.

La intrarea în comună un arc de triumf spunea în glasul său făcut, că și aci lumea s'a pregătit să facă ovați. Arcul a fost înălțat de neobosita tinerime, care în butul timpului de lucru a înțeles momentul solemn și s'a achi-

tat de datorințe. La ieșirea din comuna Merchiașa s'au alăturat 10 călăreți unguri, dovedindu-ne mare dragoste.

Astfel, cu alai și cântece voinicești am sosit în Jimbor, unde cel dintăiu lucru a fost, că am încunjurat cu întreg convoiul noua biserică.

În casa episcopului primar dl asesor a fost binevențat din partea comunei politice, având ca reprezentanți pe notariul Iosif Péter, capelanul bisericii luterane și directorul școlii de stat. Numele acestor doi domni, — regret — îmi scapă.

Dl mandatar a răspuns într-o ungară perfectă, care a frapat pe oșpeții unguri.

Făcându-se pauză de o jumătate de oră, preoții, în număr de patru, merg la vechia biserică, unde îmbrăcându-se în ornate fac vechia, lita și utrenia, ungând pe poporeni cu sf. mir. Impresie deosebită a făcut asupra credincioșilor cetirea la înțeles și dulce a paremiilor, din partea dlui mandatar.

Cu acesta s'a terminat programul zilei.

Dnminecă, în 15 Novembre n. în faptul zilei nouele clopote de la noua biserică vestiau că azi se va petrece ceva deosebit în comuna Jimbor.

Dl mandatar la orele 8 dimineța urmat de 6 preoți merge la vechia biserică, unde toți se îmbracă în vestimentele de liturgie și luând vasele sfinte plécă în sunetul clopotelor și în cântări, urmați de popor, la noua biserică. Aci, după ce se fac obicinuitele 3 încunjurări împreunate cu cetirea evanghelilor, intră în biserică, unde se începe serviciul sfințirii apei, ear' după această imediat sf. liturgie, care a decurs foarte solemn. A bătut la ochi, că atât la sfințirea apei, dar' cu deosebire la sf. liturgie, mai numai singur dl comisariu a dus tot greul serviciului, reducând aproape numai la martorii pe preoții împreună funcționi. Și această a fost tocmai în interesul ridicării nimbului ritului nostru, în fața multor străini de nămul și legea noastră, de mulțimea cărora gemea biserică.

Punctul de forță a fost de sigur predica dlui mandatar, care nu numai că a făcut impresie asupra credincioșilor noștri, dar' a impus străinilor (preoți reformați și catolici, notari, învățători etc.) prin escelențul mod de predare.

Pășește apoi în ușile împărătești preotul locului. I. Berca, care sub mărăta impresie a momentului, în cuvinte alese și avântate, cari au pătruns pe mulți până la lacrimi, mulțămeste înătu lui Dumnezeu, apoi poporului și tuturor binefăcătorilor, cu ajutorul cărora s'a putut zidi în Jimbor în scurt timp o biserică atât de frumoasă, care costă la 9000 corone, ear' comuna bisericăscă la începutul zidirii dispunea abia de 1700 corone. Întreg aranjamentul intern s'a făcut numai prin donațiuni. Cetește apoi numele celor cari au făcut daruri mai de preț. Trecând preste celelalte daruri (candelabru, candelă, iconostasul bărbaților etc. cari toate sunt de valoare) afară de aranjamentul interior, nu pot trece peste cadoul făcut bisericii de I. P. S. Metropolitul Primat al României, Iosif Georgian. Acesta constă din 2 acopereminte pe mesele din altariu, din mătăsă și fir greu de aur și la toate 4 colțurile încheiate cu câte 7 nasturi de aur veritabil, foarte fin lucrați. Aceste acopereminte au fost confecționate în Germania și costă aproape 1000 mărci. Sunt sigur că puține biserici din arhiepiscopie au fericirea de a poseda așa juvaere de odăjdii.

Tot Înaltpreasfințitul a dăruit o păreche de scôrțe pentru sf. evanghelie, din cupru aurit cu figuri biblice, ridicate în relief, și cu inscripții grecești. Aceste scôrțe — după părerea unui pricipitor anume consultat — datăză din secolul al XV-lea. Ca materie brută și ca lucru valorează până la 300 corone, ear' ca antică au un preț foarte mare, cu atât mai mult cu cât asemenea lucruri sunt rare.

Mai donat'a acest înalt și bun prelat acestei biserici toate cărțile frumș legate, cum și multe alte lucruri mai mărunte. De aceea, bine au făcut credincioșii din Jimbor, că prin rostul parochului lor au mulțămii în auzul tuturor, în cuvinte atât de potrivite Înaltului lor binefăcător....

A urmat apoi un parastas, stropirea poporului cu apă sfințită, și cu acestea actul oficios al sfințirii bisericii s'a încheiat.

Terminată partea oficioasă, ne-am întrunit în frumoșă comună ca oșpeți ai episcopului Ioan Stefan.

Animația a fost — omițând ori-ce alt calificativ — românească.

Primul toast l'a rostit dl. mandatar Voileanu, pentru Escelența Sa Înalt reasfințitul arhiepiscop și metropolit al nostru Ioan.

A fost, după cât ered, interpretul obștei, căci la sfârșitul vorbirii, într'un singur glas s'a acclamat Înaltpreasfinția Sa. A ținut apoi toast părintele Ioan Bercan pentru dl. mandatar, care cu tact rar și vrednicie a condus actul festiv al zilei. Vor bește apoi notariul comunal, dl. Péter, închinând pentru buna armonie ce a existat totdeauna întră Români și Magiari din Jimbor, și pentru gremiul consistorial. A înrunit simpatia generală discursul dlui asesor Voileanu, când în numele Escelenței Sale și al gremiului, mulțamește comunei politice pentru toate favorurile și serviciile acordate comunei bisericesti; mulțamește credincioșilor, cari urmând bunelor povești și-au dat silințe întru grabnica desăvârșire a sfântului lăcaș; mulțamește mai departe dăruitorilor și în special I. P. Sale Metropolitului-Primat al României, căruia mai târziu i-s'a trimis următoarea telegramă:

„Luând cu adâncă recunoștință act de multele binefaceri față cu credincioși din comuna ortodoxă română Jimbor, din incidentul sfințirii bisericii lor, Vă rugăm să primiți recunoștința noastră ieșită din inimi iubitoare. Dumnezeu să vă răsplătească cu darurile sale cerești.

Pentru comuna bisericăscă

Mateiu Voileanu
protopieru, asesor consistorial
ca mandatar al Metropolitului.

A mai toastat părintele Ioan Brotea pentru parochul Ioan Bercan, care prin constanță de fier și multă osteneală a reușit să ne prilejască serbarea această.

In onoarea preoțimeii, carea a conlucrat la buna reușită a festivității, și ridică cuvântul părintele Jeronim Buzea din Ștena. Ear' în urmă mulțamește episcopul Stefan — un model de hărnicie și dragoste față de biserică — oșpeților cari prin prezența lor au înălțat prestigiul serbării și au înscris pe o pagină nemuritoare solemnitatea această.

Masa a ținut în bună dispoziție până câtră seră. O notă integrantă, o zală inomisibilă în lanțul veseliei, era neprețuitul și neseccatul isvor de umor, dl. Kikiini, care ni-a oferit momente neuitate de plăcere, punându-se la dispoziția noastră cu întreg tesaurul său hazliu. Numai vremea, rece și cumpătată și care nu ținea cont de noi, a venit să ne destrame rîndurile, cari mereu se răreau. Pe însărate a părăsit și dl. mandatar casa ospitală a episcopului — spre durerea noastră — având o afacere oficială în Fișer.

Serbarea această s'a gravat neșters în inimile asistenților. Măne, poimăne și mereu cât va viețui generația de azi a jimborenilor, se va vorbi cu dragoste și devotament de „domnul asesor Voileanu din Sibiu“, adevărat preot după rînduiala lui Melchisedec.

Rap.

NOUȚĂȚI

Consistoriul metropolitan. Eri la orele 10 a. m. s'au deschis ședințele consistoriului nostru metropolitan sub presiul Escelenței Sale I. P. S. D. arhiepiscop și metropolit Ioan Metianu, fiind prezent: Preasfinția Sa părintele episcop al Aradului Ioan Papp și asesorii: Dr. Ilarion Pușcariu, Filaret Musta, Augustin Hamsea, Dr. Eusebiu Roșca, Ioan Papiu, Mihai Popovici, Ioan Drocu, Nicolae Ivan, Matei Voileanu, Dr. George Popovici, Partenie Cosma, Nicolae Zigre și Ioan Lenger. Ceilalți membri și-au scusat absența. Cu această ocaziune consistoriul metropolitan a luat dispozițiunile de lipsă pentru punerea în lucrare a concluserilor congresului național-bisericăsc din a. c. și a resolvat și alte agende aparținătoare la competența sa.

Sfințirea bisericii „Miruților“. Duminecă (15 Novembre n.) s'a făcut cu mare solemnitate sfințirea bisericii renovate a „Miruților“ din Sucéva, prin metropolitul Vladimir al Bucovinei, fiind de față guvernatorul Bucovinei, prințul Hohenhausen, consulul României și cel al Rusiei, căpetaniile diferitelor oficii civile și militare. Un raport despre sfințire și istoricul acestei biserici vom publica în numerii proximi, anticipând aci, că la telegrama omagială trimisă M. Sale din acest prilej metropolitul Vladimir a primit următorul răspuns: „I. P. S. Sale domnului Arhiepiscop și Metropolit gr. or. Dr. Vladimir de Repta, în Sucéva (eventual de trimis la Cernaup). — Esenerz, Reședința împărătească,

15 Novembre 1903. Majestatea Sa apostolică i. r. a luat cu interes viu și cu satisfacție sinceră la cunoștință conținutul telegramii Înaltpreasfinției Vătre adresată Majestății Sale din incidentul sfințirii bisericii Miruților, și mulțamește bisericii gr. or. din Bucovina preagrațios pentru rugăciunile înălțate din acest incident la Ceru pentru binele Majestății Sale i. r. — La ordin Preînalt: șeful de secțiune baron Weber“

Festivalul „Rákoczy“, arangiat la „Gesellschaftshaus“ Duminecă în scopul serbării aniversalului de 200 ani de la nașterea lui Francisc Rákoczy II, conducătorul ultimei insurecțiuni din secolul XVIII. contra Casei de Habsburg, mort în exil în Rodosto, — a succedat destul de bine, fiind cercetat deosebi de membrii societății magiare din Sibiu. După Uvertura-Rákoczy a urmat discursul presidial de deschidere, rostit de notariul public Zágony, apoi celelalte puncte ale programului, întră care a plăcut deosebi cântecele curuțești cântate de corul elevilor școlii orfanotrofului terezian și elevilor gimnasiunii de stat, dirijat de profesorul de cântări Schuch Odön și acompaniat de orchestra elevilor. Ambe cântecele (cu motive românești întocmai ca și marșul lui Rákoczy) au trebuit repetate. Festivalul s'a terminat cu marșul lui Rákoczy.

Hymen. Ioan Roman, ales paroch, și dșora Iustina Piso, își vor celebra nununia Joi în 26 Novembre st. n. în biserica gr.-or. din Mohu.

Proces de presă. Aflăm din isvor competent, că în urma procesului de calumnie pe care părintele Nicolae Diamandi, fost catechet la gimnasiul din Beisș, l'a intentat „Tribunei Poporului“ pentru o serie de articoli, senatul de acuză al tribunalului din Arad a pus sub acuză pe Ioan Rusu Șirianul, Pompiliu Dan și Ioan Abrudan ca autori ai articolelor incriminate. Acusatorul N. Diamandi a fost reprezentat prin distinsul avocat Dr. Stefan Rozvány.

Stat în adevăr liberal. Cum aflăm din ziarele de peste Carpați, și cum raportează unele ziare magiare de la noi, Magiarii r. catolici din București au ținut Duminecă o mare adunare sub presiul parochului de la Barăție, în care adunare au hotărât: zidirea unei catedrale r. catolice magiare în București, zidirea unui nou local de școală magiară, înființarea unui institut de credit și economii magiar în București cu capital social de 5 milioane, înființarea unui ziar cuotidian în limba magiară și română care să aprobe interesele r. catolicismului și magiarismului în România. Cât privește cheitulele împreunate cu zidirea catedralei, se asigură că aproape întrăgă suma li-o va da guvernul ungar. În România este permis deci, ca magiarii să-și înființeze și susțină cu „bani străini“ instituțiuni culturale, fără-ca cei de la cârma statului să se témă că prin această se periclităză statul. Pe când la noi!....

Expoziție de vite în Cojocna. În 22 Novembre st. n. comitatul Cojocnei (Cluj) a arangiat în Cojocna expoziție de vaci și vițele soiului ardelen. Cu excepția unui singur esponent magiar toți ceilalți espenți au fost români, cari cu vitele espuse de ei au câștigat premii în sumă de 140 Coróne.

Grota de stalactiți din hotarul comunei Lunca, despre care ziarele unguerești raportau ca a fost descoperită nu de mult prin dl. Téglás Gábor, directorul pensionat al școlii reale din Deva, — cum rezultă din o scrisóre ce ni-o trimite parochul Ioan Popovici din Gelmar — este identică cu grota cercetată de numitul paroch și descrisă în nr. 91—98 ai ziarului nostru în anul 1887. „Eu am fost de două-ori în acea peșteră foarte interesantă; pentru prima-ora la 1887, fiind primul care a pătuns până în fundul ei. Dl. Téglás putea ușor să afle acest lucru“ — zice dl. Popovici în scrisóra menționată.

Pedepsele disciplinare în armată. „Neue Fr. Presse“ raporta zilele trecute, că ministrul comun de rășboiu a dat ordin tuitor comandantilor de corp, în care ordin zicend că prin prea dese și prea asprele pedepse disciplinare e bruscat simțul de onoare al soldaților, ear' prin purtarea prea brutală a oficerilor față cu soldătimea gregară suferă înșă și disciplina, — dispune, ca regulamentul disciplinar să fie aplicat cu cumpet și numai în casuri de estremă necesitate să se recurgă la pedepsele mari drastice. Totodată impune comandantilor superiori să controleze pe oficerii de sub comanda lor și să supravegheze modul aplicării pedepselor.

Cine suferă de reumă, podagră, nevralgie, dureri de urechi și migrenă, să folosescă crucea dublă magneto-electrică R. B. 86967 inventată de dl. Albert Müller (Budapest V. Vadasz ut. 42/V. care întrece în efect toate remediile din lume. Nenumărate sunt scrisorile de recunoștință, cari adevăresc această, cum o adevărește întră altele și Ludovic Weiser, profesor de pian (Pozsony), într'o scrisóre adresată de curăd dlui Müller.

Teatru german în Sibiu.

Cunoscută și bineapreciată trupă teatrală a dlui Leo Bauer, care în anii trecuți a oferit publicului sibilian atâtea momente de elevație sufletescă, va începe șirul reprezentațiilor cu 1 Decembrie, și calculând după personalul de care dispune, va fi și în anul acesta la înălțimea sa.

Publicul român sibilian n'a pregetat nicicând a da dovești, că știe apreția arta.

Și în anul acesta vom da atențiune acestei instituții de cultură, cu atât mai vârtos că în sesiunea această teatrul are pentru noi ceva deosebit de atrăgător.

Renunțata noastră tragediană Agata Bărsescu e invitată la Sibiu spre a mări succesul reprezentațiilor.

Știrea această îmbucurătoare ne va mâna să cercetăm teatrul, pentru-că artista noastră a triumfat pe scene străine și azi totă lumea pricepătoare o socotește întră cele dintâi stăpâne ale scenei. Dinsa e înzestrată cu puterea alăsa de a fascina publicul în rolurile ei, în cari pasiunea ei: disprețul, ura, gelosia, durerea înspăimântătoare iau espresiile cele mai desăvârșite.

Personalul se compune din 12 domni și 12 dame, cari și până acuma au dat dovești despre talentul și aptitudinea lor, precum Iuliu Godek, Fr. Redl, Olmar, dșora Albert, Schubert, Binder, etc., ear' piese noue în repertoar vor fi: „Fee Caprice“, „Das grosse Licht“, „Der Strom“, „Der Hochtourist“, „Schlossherrin“, „Die Diplomatin“, „Der blinde Passagier“, „Madame de Pompadour“, opere și operete: „Das Glück“, operă de baron de Prohaszka, „Der Pfeiffer von Hardt“, operă de Edgar Krones, „Der Rastelbinder“, operetă de Lehar, „Wiener Frauen“, operetă de Lehar, „Bruder Straubinger“, operetă de Eysler, „Frühlingsluft“, de J. Strauss, „Kellermeister“, operetă de Zeller.

Pe lângă dșora Agata Bărsescu mai sunt invitați ca oșpeți dșora Olga de Türk-Rohn și dnul Wener Alberty.

Direcțiunea teatrală invită la abonament pe 12 reprezentațiuni.

Prețurile: Loje în parter (simple) 28 fl. 80 cr. Loje rangul prim (mare) 48 fl., loje rangul prim (simple) 38 fl. 40 cr., loje onorațori, 57 fl. 60 cr., loje rangul prim (mici) 28 fl. 80 cr., loje rangul II (simple) 20 fl., rangul II (mari) 26 fl.

Abonamentele se fac de la 9—12 a. m. și de la 3—6 d. m. în cancelaria teatrală.

AMVONUL.

— Predica rostită de asesorul Mateiu Voileanu cu ocaziunea sfințirii bisericii din Jimbor. —

Și au ieșit totă adunarea fiilor din Israil de la Moise. Și au adus fiște-carele ce l' trăgea inima, și ce li-se părea cu sufletul lor, dar Domnului la toate lucrurile cortului mărturie, și la totă gătirea lui, și la toate vestmintele sfinței.

Esire cap. 35, st. 20, 21.

Cuvintele acestea din a doua carte a lui Moise mi vin azi în minte, și acestea am ținut de cuviniță a le pune în fruntea cuvântării mele de azi, iubitorilor ascultători, căci ele imi par a fi tocmai potrivite și la împrejurările din comuna această, la zidirea acestei sfințe biserici, pe care tocmai acuma o am sfințit după rânduilele bisericii noastre, și o am dat spre folosință credincioșilor români ortodocși de aici.

După esirea din Egipt, să zicem după esirea din robia Egiptului, căci robie a fost mai pe urmă sörtea Israilitenilor în Egipt, după miraculoasă trecere prin marea roșie, după primele probe de ascultare de poruncile lui Dumnezeu și supunere câtră povățuitorul lor câtră Moise, după-ce s'au întărit în credință și s'au supus voinței lui Dumnezeu de a cutreera cruciș și curmeziș pustia Arabiei spre a se întări în de ajuns pentru luptele ce l' așteptau în pământul făgăduinței — în Canaan, după toate acestea a procedat Moise la facerea cortului mărturie, unde să ridice poporul rugăciuni Domnului, și să aducă preoțimea jerttele.

În tocmai aflăm lucrurile și la poporul nostru din comuna această.

Au fost lungi, de tot lungi și plini de durere și de suferințe anii de robie, când nouă Românilor greco-orientali de aici nu ne era ertat să ne rugăm lui Dumnezeu neajunși în credința noastră, neconturbați în obiceiurile și în ritualele noastre.

Vécuri dearëndul noi am fost numai tolerați, vécuri dearëndul noi am fost atacați în esistența noastră ca biserică, și noi totuși nu ni-am perdut credința, ci acele grele încercări le-am ținut de probe pentru statornicia noastră în credință și în datinile străbune și am zis cu dreptul Jov: Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat.

Ca și creștinii în primele vécuri pe timpul gónelor, ne adunam fără sgomot și cu lacrimi ferbinți ceream de la bunul părinte zile mai fericite.

Și în asemenea grele momente indoit simțiam cuvintele Psalmistului: Pentru-ce Dómnne lapești sufletul meu, întorci fața ta de la mine. Sêrac sunt eu și întru ostenele din tinerețele mele.

Și au venit și zile mai bune.

Nu au alergat mai de multe ori la împăratul Egiptului Moise al Israilitenilor, ca și cum și de câte ori a alergat Moise al nostru la împăratul nostru pe timpul absolutismului și după acela, spre a scóte din robia întunerecului pe poporul român din Transilvania, și a-l trece în Canaanul Făgăduinței, restaurând vechia noastră metropolie, care a fost apus și ani 164 noi am rățăcit și am sperat întocmai ca Israilitenii prin pustie.

Și în rătăcirea această noi întocmai ca și Israilitenii ne-am oșelit, ne-am întărit în credință, inima noastră a fost caldă câtră biserică noastră, am ascultat de conducătorii nostri de preoții nostri, și tare a fost credința noastră că Dumnezeu își va deschide mâna sa, și toate se vor umplé de bunătate.

Grupăți în jurul preoților nostri nu odată am cântat noi în căsuțele, în cari ne adunam spre a asculta sfânta slujbă, cuvintele de îmbărbătare. „Să nu întorci fața ta de la sluga ta, când mă năcăjesc, de grabă mă auđi, ia aminte spre sufletul meu și îl mântuește pe el.“

Și asemenea cuvinte de îmbărbătare ne întăriam în suferințele noastre, și cu încredere așteptam mântuirea noastră.

Și mântuirea a venit. Liberi de a ne mărturisii credința noastră, liberi de a ne ruga în limba noastră, de a cultiva datinile și obiceiurile noastre părintești, tractați cu iubire, cu dragoste și cu încredere din partea vecinilor nostri străini de neam și de lege, dară puși aici pe un pământ cu noi, chiamați a purta deopotrivă cu noi toate sarcinile publice din stat, ba ajutați chiar în nisuițele noastre culturale, ne-am recules și ca să rămănem numai la acest cas, de-și numai o mână de ómeni, ne-am apucat de lucru în numele Domnului.

Și rezultatul tuturor acestora este în cazul acesta bisericuța această, iubitorilor ascultători, care s'a ridicat aici ca și cortul mărturie.

Și câtă vreme va esista bisericuța această, ea va vesti că în comuna această pe la începutul vécului al 20-lea a trăit un popor român, de confesiunea greco-orientală română, care din evlavie și din simț religios și-a adunat la un loc puterile, a ascultat de mai marii sei, și spre mărirea lui Dumnezeu a ridicat casa Domnului în care poporul să ridice rugăciuni, preoțimea să aducă jertfă fără de sânge, întocmai cum a făcut Moise în pustie, când a făcut cortul mărturie pentru rugăciunile poporului și pentru jertfele preoților.

Bisericuța această, iubitorilor ascultători, este cort viu de mărturie despre statornicia în credință, despre iubirea casei Domnului, și eu nici odată nu am simțit sublimitatea cuvintelor din rugăciunea când preotul și spală mânilor spre a se apuca de procomodie, de pregătirea pentru liturgie, zic nici-odată nu am simțit ca și azi sublimitatea cuvintelor: Dómnne iub it'am bunăcuviniță casei tale, și locul cortului sălășliurei tale. Ps. 25, st. 8.

(Va urma)

Posta redacțiunei.

„Nisus“. Primit. Se va publica în numerii proximi.

„ng“, Eliseu, și ceilalți dd. raportori: În numerii proximi. Ne-a prea fabulzuit materialul.

[268] 1-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de învățator în comuna bisericească **Sirnea**, protopresbiteratul Branului, se descrie concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român“.

Salariu anual 600 corone, plătit în rate lunare prin repartitie din fondul bisericeii.

Cuarta natural în edificiul școlii.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne suplicele lor, instruite conform legilor din vigore, în termenul sus indicat, la oficiul protopresbiterat subsemnat.

Concurenții pot reflecta la cuincuenal numai după 5 ani serviți în această comună; este cu toate acestea îndatorat, a ține și școala de repetiție și grădinarit, și a instrui școlarii în cântările bisericești și a cânta cu ei în biserică în zile de Duminecă și sărbători.

Zernești, în 5 Novembre 1903.

Oficiul protopresbiterat Bran în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Dan
adm. prot.

Nr. 351/1903.

[258] 3-3

Concurs

Pe baza înaltei rezoluțiuni cons. dto 20 Maiu a. c. nr. 5450 bis., se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a **Mureș-Cueșdin** cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt cele fasonate în tabela B. despre ajutorii de la stat.

Petenții vor avea a se prezenta într'una din duminicile ori sărbătorile din decursul termenului deschis în biserică pentru a și arăta abilitatea în cântări și tipic; ear' suplicele concursuale, instruite conform legilor în vigore, le vor substerne oficiului protopresbiterat subscris, p. u. Szász-Régen.

Oficiul protopresbiterat gr. or. Reghin.

Reghinul-săsesc, la 20 Octobrie 1903.

În conțelegere cu comitetul parochial:

Galaction Șagău
protopresb.

Biblioteca societății „Steaua“.

- Nr. 1. Din țera basarabilor, de G. Coșbuc.
- 2. Folósele învățaturii, de P. Dulfu.
- 3. Minunea vieții și cheia lumii, de Th. D. Speranția.
- 4. Grădina de legume, de Ioan Hășeganu.
- 5. Medicul poporului, de Dr. I. Felix.
- 6. Avem cu ce să ne mândrim, de T. Dușescu-Dușu.
- 7. Medicul poporului, partea II, de I. Felix.

Prețul unui număr 15 fileri.

Librăria archidieceșană

Cine voește să învețe

limba engleză

să-și comande următoarele două cărți:

Manual practic de limba engleză, de Marcel Schönkron subdirector al institutului „Stravolca“ din Craiova. Prelucrat în conformitate cu noul program al învățământului secundar și cu o nouă pronunțare a cuvintelor engleze, apropiată limbii române, de Dim. Calligari-Valsamachi, profesor la liceul „Mihaiu Vitezu“. Prețul 3 cor.

Dictionar englez român, de D. Calligari-Valsamachi. (Nrii 204-215 din „Biblioteca pentru toți“.) Prețul 3 cor. 30 fil. Porto pentru ambele 20 fil.

Librăria archidieceșană.

Nr. 328 1903.

[266] 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Buduș**, protopresbiteratul Bistrița, se descrie concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroch, sunt cele fasonate în cöla B. pentru întregirea venitelor preoțești de la stat.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și înainta suplicele instruite conform legeri în termenul deschis la oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Bistrița în Bistrița, avënd a se înfățișa în vre-o Duminecă ori sărbătoare, înaintea alegătorilor pentru a cânta, respective a celebra și a cuvënta.

Bistrița, la 28 Septembrie 1903.

În conțelegere cu comitetul parochial

Simeon Monda
protopresb.

Nr. 879 1903

[267] 2-3

Concurs

Pentru ocuparea în mod definitiv a postului de învățatoriu de la școala populară din **Teu**, tractul Mercurea, se descrie concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt 600 cor. din repartitie de pe popor, grădină 400 stângini și cuarta în edificiul școlii.

Învățătoriu are îndreptățire la cuincuenal după 5 ani de serviciu de la alegerea sa.

Reflectanții au a-și așterne suplicile lor concursuale instruite conform normelor în vigore subsemnatului oficiu, în termenul deschis.

Mercurea, 3 Novembre 1903.

Oficiul protopresbiterat.

Avram Pecurarin
protopresbiter.

O damă din Anglia

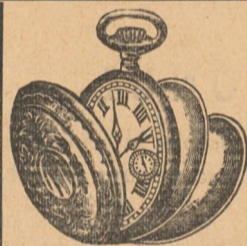
dă instrucție în conversațiunea și gramatica engleză. — Adresa se află în administrație. [269] 2-3

Mese de scris

de fason modern, din lemn de nuc, frumoșe și eftine.

[265] 2-3

E. Petrușin
strada margareta nr. 8.

8 zile de probă!

Pentru numai fl. 2.75 trimis cu ramburs ori primind banii înainte

Un orologiu de busnariu nichel-remontuar, marca „Sistem-Roskopf Patent“, cu mechanism de 36 ore și arătător de secunde, umbliă precis până pe-o minută, cu garanție pe 3 ani (un lanț de goldin elegant și articole de reclam se alătură gratuit).

În cas că nu convine, banii se înapoiază, deci risicul eschis.

M. J. Holzer

Deposit en gros al fabricii de orológe și aurării, Krakau (Österr.) Dietelsg. nr. 66. Liferant al funcționarilor ces. reg. de stat. Prețuri curente ilustrate de orológe și aurării gratis și franco.

[240] 4-20

Agenti se caută.

Anunțuri de felul acesta sunt imitațiuni.

Deschidere de hotel.

Subscrisul fmi iau voie a aduce la cunoștința onoratului public, că **Duminecă în 15 Novembre n. c.** am deschis în **Seliște**

noul meu hotel numit **Hotel Central**

cu odăi elegante, cu restaurant în care se pot căpăta cele mai bune mâncări și cele mai gustóse benturi. Prețurile cât se pöte de moderate.

Pentru spriginul onoratului public se rógă

cu distincă stimă

Ilie Popa

[260] 3-3

A apărut:

Calendariul archidieceșan pe anul visect 1904.

Prețul unui exemplariu 40 fil., cu șematism 80 fil., porto postal 10 fil.

Librăria archidieceșană, Sibiu.

**Farmacia „la ursul negru“
a lui Guido Fabritius**

Sibiu, piața-mică nr. 27

își recomandă bogatul seu deposit de specialități medicale-farmacistice, bandage chem. curate, preparate dietetice de întărit pentru morboși și reconvalescenți, tot felul de obiecte de toaletă, instrumente chirurgice, cum și medicamente veterinare etc. etc.

Espediție postală în fie-care zi.

Devisa mea:

Sănătate bolnavului, putere celui slab!

Nicolae Jurisics ne-a eliberat de jugul turcesc, ear' Petru Jurisics, farmacist în Pakracz, ne-a scăpat de cel mai mare inimic, de boia, prin mijlocul seu de efect minunat.

Picături de Pakracz ale lui Jurisics sunt un astfel de balsam miraculos, care din nici o casă să nu lipsească, deosebit de avantajul, că pot fi întrebuințate contra tuturor bólelor, și se dovedesc întotdeauna și pretutindenea cel mai sigur mijloc contra bólelor de stomac, constipației, cărceilor de stomac, scaunului neregulat, lipsei de apetit, hemoroidelor și deci și durerii de cap ce obvine din aceste, acrelei în gât, rigăltării, amețelii, anemiei și contra tuturor catarelor de stomac; se folosește însă și pe din afară, cu stralduit etect, la umfături, arsuri, junghieri în membre, și la bóle reumatice.

Unde nu mai ajută nici un mijloc, acolo Picăturile de Pakracz ale lui Jurisics deja după scurtă folosire nu vindecă boia. Nenumărate scrisori de mulțumită și recunoștință din toate țările lumii dovedesc acesta. Picăturile de Pakracz ale lui Jurisics se comandă direct de la

PETRU JURISICS, farmacist în PAKRACZ nr. 424.

Prețul împreună cu instrucțiunea de folosire, lădiță și porto: 12 sticle cor. 5.-, 36 sticle cor. 12.40. Tot la 12 sticle Picături de Pakracz — una gratis

Contra tusei, bólelor de plumăni, catarelor de gâtlej, răgușelei, răsufării grele, junghierilor în cöste, influenței și catarelor de tot soiul, cel mai neîntrecut mijloc

Sucul de buruieni slavonice al lui Jurisics

Prețul: 2 sticle cor. 3.40, 4 sticle cor. 6.80, 6 sticle cor. 8.20.

Contra tuturor casurilor de friguri

mijloc deosebit de bun „Febri-Fugo“ care vindecă foarte iute și sigur.

Prețul: 2 sticle cor. 4.20, 4 sticle cor. 7.-, 6 sticle cor. 10.-

Din sucul de buruieni slavonice și „Febri-Fugo“ mai puțin de 2 sticle nu se pot espeda. Și la comandarea acestor mijloce se adaugă o sticlă din Picăturile de Pakracz ale lui Jurisics — gratis!

Devisa mea: [261] 5-24

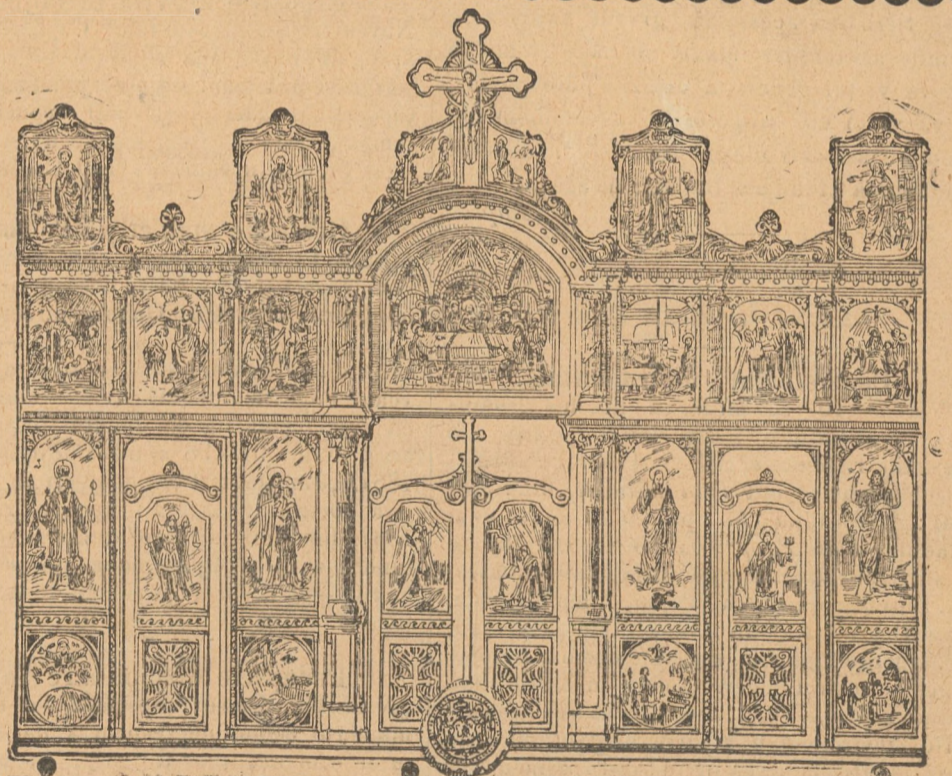
Sănătate bolnavului, putere celui slab

Depositul principal în Budapesta:

JOSEF TÖRÖK, farmacist, Königsgasse 12

Petru Vidmarics explică minunatul efect al Picăturilor de Pakracz

Școala de pictură religioșă-artistică

Jos. Hofrichter's Sohn

din Reichenau, bei Gablonz,

primește în întreprindere și eșcută altare noue, reparază picturi vechi, eșcută la comandă icóne și tablouri în uleu pe pânză, tinichea sau table de aramă, pe lemn, aluminiu, etc., în dimensiunile recerute.

Iceóne pentru prapori cum și prapori întregi.

Pictéză portrete, fidel după fotografiile bine reușite.

Deposit mare de lustre, de sticlă ciselată, cum și de alamă.

Prețuri moderate și eșcutare promptă.

La cerere se trimit schițe și planuri. — Comandele se primesc și se pot face la Librăria archidieceșană în Sibiu. [219] 10-20